

102

FESTŐde

A ZENEDEBEN

IV. ÉVFOLYAM

VASAS ALKOTÓTÁBOR, ESZTERGOM

1999. JÚLIUS 5-18.

FREY ÁGNES: NAGYBŐGŐK

Az állandóság dicsérete

(Tíz évvel ezelőtt történt)

Királdon táboroztunk. Hazaérkezésem után a Komárom, Esztergom megyei Dolgozók Lapja 1989. szeptember 21-i számában közreadtam élményeimet. A 10 éves évforduló kapcsán e cikkel köszöntöm Alkotótáborunkat. Szürkülő, gondokkal teli világunkban máig érvényesek a szép királói élmények.

Mitől melegek a színek?

Az Oroszlányban élő Zsombolyai Mária nyáron Királdon képzőművészeti alkotótáborban dolgozott. Nemcsak a résztvevők által írt, szerkesztett (festett, rajzolt és formázott). „Mi újságunk” egy példányát juttatta el hozzánk, hanem egy levelet is.

Hiába volt nyár közepe, hűvös napokkal kezdődött a tábor. Sírt az ég, a hegyek pedig ködöt pipáltak bánatukban. Elbújtak a színek is. A napfény – a legjobb barát – nem csalta elő őket.

Mindenki ismert mindenkit. Legelőször – nekem az együttléti lelki, szellemi atmoszféráját kellett befogadnom, hogy azt majd képes legyek gazdagítani, szétszítani. De mint a szövet sem szívja magába rögtön az esővizet, az embernek is idő kell ahhoz, hogy feloldódjon, hogy érzéssel itatódjon át.

Akaratom ellenére halogattam ezt. Mentem és mentem szomorú zöld ösvényeken. De ott csak az ember nélküli harmónia vett körül. Azok az utak örömtelen, bánattalan, szenvedélyek nélküli csöndbe vezettek.

Aztán kivirult az ég, fecskék játszadoztak mindenütt, s a nyár esztelen jóindulattal pazarolta magát. Ez erőt adott, szívmeleget, s elhozta a felismerést: rendkívüli adomány birtokosa vagyok.

Munkánkat ugyanis egy EMBER irányította. Irányította?... Észrevétlenül formált bennünket; mint egy jó kertész. Nyugalmával, csöndes, bölcs mosolyával fáj-

dalom okozása nélkül nyesegette vad hajtásainkat. Buna Konstantin nálunknál sokkalta nagyobb művész, mégis – azaz éppen ezért! – tiszteletben tartotta valamennyiünk belső világát. Hagyta, hogy „lázálmainkat” formáljuk alkotássá! Képzült szobor fából, kőből, fémből, született díszletterv, akadtak korongozók, s szaporodtak az akvarellek, amelyeknek színeit oly meleggé, oly lágyá nemcsak a napfény varázsolta, hanem a közösségi lét, az egymás iránt érzett szeretet hevüllete.

Higgyék el, a színek – ha varázslatos pillanatban születnek – beszédesebb valóságok a legszebb szonettekénél is.

Ancsel Éva írja: „Annál teljesebb az ember, minél jobban szétszítja magát, szüntelenül.” Nem tudom, hogy az alkotótábor ózdi és királói szervezői, az ottani művelődési házak dolgozói ismerték-e ezt az üzenetet, de akarva, akaratlanul kihasználói lettek ennek.

A helybeliek befogadtak bennünket. Másként nem történhetett volna meg, hogy két kislány (Ilidikó és Évi) az elutazásom előtti percekben a következő „költeményt” átnyújtsa nekem:

„Köszönetet mondunk mindenért. Főleg a szép emlékeikért. Kár, hogy el kell mennie. Elutazni messzire. De mi mindig visszavárjuk Meleg szívre talál nálunk...”

Zsombolyai Mária, Oroszlány
(1989. szeptember 21. csütörtök, Dolgozók Lapja)

1999-ben csak a helyszín változott. Esztergomban tölthettünk két gyönyörű hetet. Maradandóság és lehetőség, világunk e kettőben szép.

Zsombolyai Mária

ZSOMBOLYAI MÁRIA: ESZTERGOMI HÁZAK

A kilencedik év

Kilencedik éve, hogy Gömösszöllősen bekapcsolódtam ennek a csodálatos alkotóközösségnek a munkájába.

Tele félelemmel, gátlásokkal, hogy meg tudok-e felelni személyemmel és alkotásaimmal az elvárásoknak.

Már csak szívet melengető, megható, könnyet csalogató gyönyörű emlék az első év két hete.

Izzott a levegő – nem csak a nyári Nap forrósága, de a résztvevők humora mellett az egymás iránt érzett feltétel nélküli szeretet, kedves odaadó segítségnyújtás, egymás munkájának tisztelete, megbecsülése okán is. Ez egy nagyszerű közösség, mely évről-évre kicsit változik, de szellemében ugyanaz marad.

Hiszen egy a nemes cél, az ALKOTÁS. Az alkotás, melynek fontossága, komolysága mindenképp felett áll.

A kezdeti félénk ecsetvonások egyre magabiztosabbá válnak, hiszen művészeti vezetőnk Buna Konstantin festőművész tanácsára, korrigálására folyamatosan számíthatunk. Tudjuk, megtapasztaljuk – amit mond, az mindig a legjobb! Egy halk megjegyzés, néhány szavas kiigazítás, s egy gyengécske munkából is nagyszerű alkotás kerekedhet.

Művészeti előadásai tartalmasak, mélyek, szerteágazóak, nagyon hasznosak. Drága személyét nagy-nagy szeretet, tisztelet, megbecsülés övezi mindannyiunk részéről.

A festészetben elért művészeti és technikai tudásunk legjavát itt a táborban gyűjtöttük.

En kilencedik éve gyűjtögetem mint értékes kincset. Ezalatt gazdag lettem, nagyon gazdag! Az érték nagyságára nincs kifejezés. Hogy milyen hálás vagyok e közösség minden résztvevőjének s mesterünknek arra nincsenek szavak. S Keresztes Jánosnak és a Vasasszakszervezetnek is. Csupán egyetlen suta szó. KÖSZÖNÖM.

A kilencedik év nem a tízedik. Nekem mégis alkalmas az elmélyülésre, a meghatottságra.

Tele van a lelkem hálával, hiszen e kincsek nélkül nem lettem volna részese egy olyan önálló kiállításnak, ami minden reményt felülmúló, túlszárnyaló csoda volt. Olyan különlegesség amit átélni csupa varázslat, csupa meglepetés volt.

A kiállításra a felkérés Kazincbarcikáról érkezett, hol sosem jártam, ismerősöm sem volt.

Barta Emese onnan jött, nézelődött. Képeket válogatott, beszélgettünk, sűrűn kérdeztetett, jegyzetelt. És nekem mi a teendőm? Kérdeztem. Kedves mosoly – „légy ott a megnyitón 28-án délelőtt 11-kor. Nagyon szép kiállítás lesz. Köszönöm, hogy a rendelkezésemre állsz a képeiddel.” Drága Édesapámmal mentünk a megnyitóra.

Emese, A természet szépsége – címet adta a kiállításnak. A képek lábas paravánokon, földig üvegezett térben, fényben, pálmák és más növények társaságában voltak elhelyezve. A megnyitóbeszédben gyönyörűen megfogalmazva, átérvezve, rendszerezve mindent elmondott a természet, a növények, a virágok iránti rajongásomról, festői gondolataimról. Majd felbírta a kedves vendégek figyelmét arra, hogy az eddig elhangzottak kiegészítéseként tárlatvezetés következik. „Fáradjanak velem, kezdjük az első paravánnál.” Elsorolta: a mű címe, témája technikája. Esetenként, hogy hol, hogyan készült a festmény, például egy-egy csendélet az esztergomi alkotótáborban műtermi beállítás alapján, vagy kis kedves történet egy-egy munka születésével, a táj, a téma különös szeretetével kapcsolatosan. Utalt a színösszeállításra, a különös hangulatra, a harmóniára, a kép szerkezeti megoldására, egy kis részlet szépségére, kifejezőerejére.

Emese gyönyörűen megfogalmazta mondani-valóját. Kedves közvetlenséggel, nagy szeretettel, figyelemfelkeltően magyarázott. Az emberek követették, hallgatták. Nagyon sokan voltak. Nekem könnyes volt a szemem a csodától, a meghatottságtól, a hálától az alkotótábor iránt, ami alkalmassá tett arra, hogy ilyen varázslatnak, elismerésnek lehessenek a részese. Hogy értékes embereket ismerhettem ez által is, hogy további kiállításokat kérnek. sajnos nem tud elégszer elhangozni az a szó: KÖSZÖNÖM.

De most ez egy újabb alkalom arra, hogy megint elmondhassam; köszönöm.

Esztergom, 1999. július 10.

Papp Cecília

Az esztergomi csonka híd

Mogorván áll sorsára hagyva,
a csonka híd és pillérei
várva jobb idöket, néz távolabbra
míg gyűlnek az építés fillérei.

Egykor népeket tépett szét gonosz erő
összekötni volt kísérlet számos,
de reméljük nincs messze az idő,
mikor nem állít meg a vámos.

A közeli szigeten, szép új Zenedében,
festőké, zenészeké a tábor,
hol elmerülnek a természet művészetében,
s alkotnak, övéiktől távol.

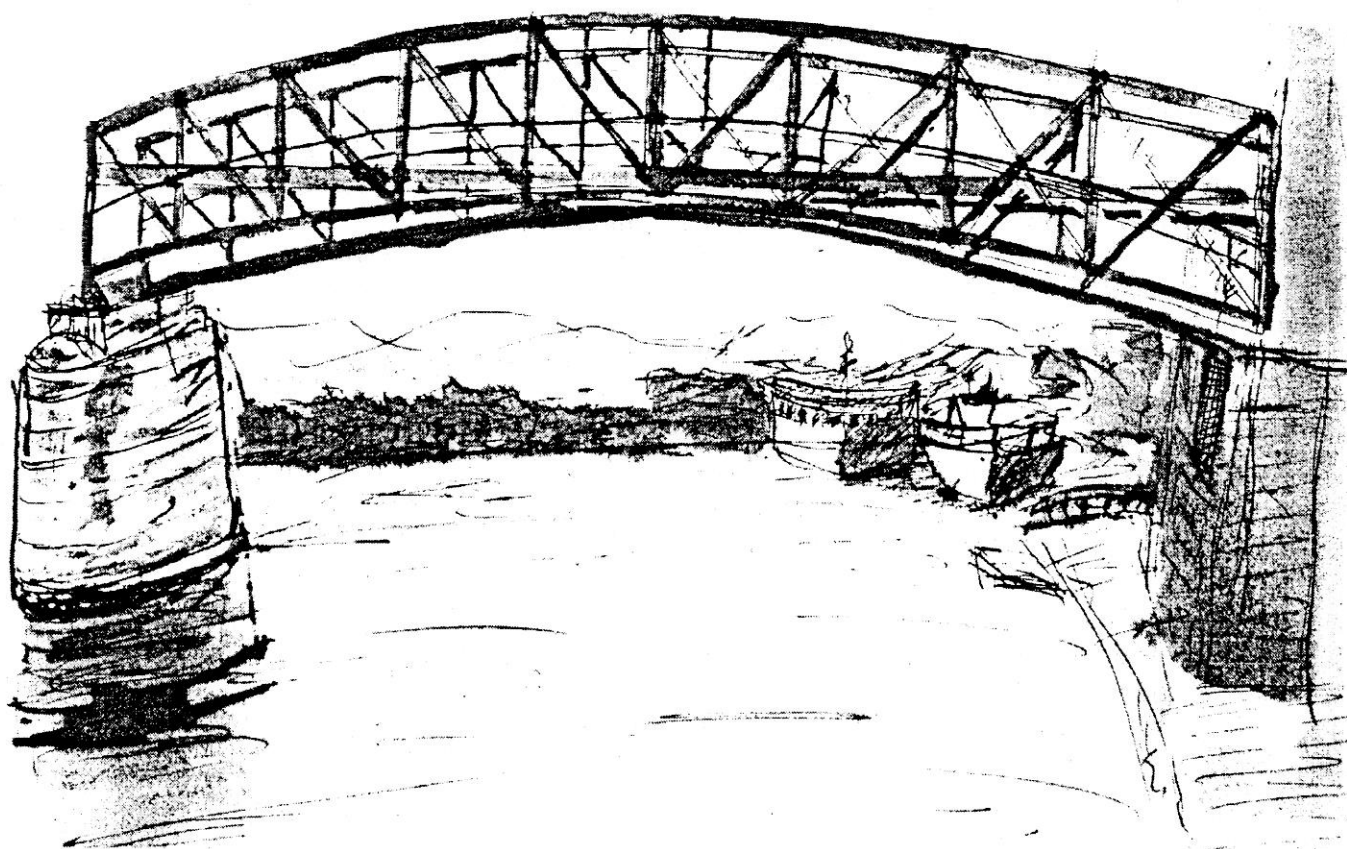
Óh Művészet! Adj erőt kezünkbe,
adj ihletet tollunknak,
hogy a gondolat, mi jut eszünkbe,
méltón szóljon honunknak.

Add, hogy porig omoljon, – feledve mi múlt,
az „emberfaló szörny“ torz emlékműve,
Jöjjön, művelt, új csapat, – mely nem elfogult,
s teremtsen békét egy új HÍD remekműve.

Oh Művészet! Adj hatalmat a gonosz felett,
hogy úr legyen a szépség és harmónia,
segítsd, hogy a népek összeférjenek,
s kórusban szóljon a béke-szimfónia

1999.

Lizák Pálma

Kocsis Ilona: A még csonka Valéria Híd
1999. július, Esztergom

Magamba nézve

Uram, ha tornyos házadba térek,
Erős bittel megnyugvást remélek.

Gyakran dőre módon javakat kérek,

Feledem tanaid, hogy miért is éke;
Nem a test öröme fontos, hanem a lélek,
(Elkárhozom talán, ha tovább így élek)

Megfogadom Neked, hogy más lesz a lényeg;
Lelkem gazdagítom, s többé nem félek!

L. P.

ROSTA ERZSI: BELVÁROSI PLÉBÁNIA TEMPLOM (GRAFKA)

Elmúlt évi kiállításaink

Buna Konstantin,

a Vasas Képzőművészeti táborok művészeti vezetőjének
Szakszervezeti Kulturális-művészeti Díj és a XVIII. kerület Kulturális Életében kifejtett
tevékenységéért díjakkal kitüntetett festőművésznak
1998. novemberben a Csepeli Galériában
és 1999. januárban a Pestszentlőrinci Önkormányzaton tekinthettük meg nívós, szép kiállítását.

Gratulálunk Mesterünknek!

Berényi Műhely csoportos kiállításai:

1998. október Dériné Művelődési Központ, Jászberény
1999. június Alattyán

Kiállításokon résztvettek: Hajas Gyula, B. Kakas Gizella (mint vendég), Kotró László, L. Nagy Mária, Nagyné Koncz Éva, Kecskés Anna és Molnár Annamária.

Kondor Béla Községi Ház Képzőművészeti Köre csoportos kiállításai:

1998. szeptember Pestlőrinci Szabó Ervin Könyvtár
1998. november Budapesti Kondor Béla Községi Ház
1998. december Rózsa Galéria
1999. február Vasas Művészegyüttesek Székháza
1999. május Tűzzománc kiállítás: Pestszentlőrinci Önkormányzat galériája

Kiállításokon résztvettek: Dankházi János, Leboczki Tiborné, Lantos István, Lizák Pálma, Mayer Irén, Rosta Erzsébet és Táboriné Ugray Klára.

Csépányi Ottó:

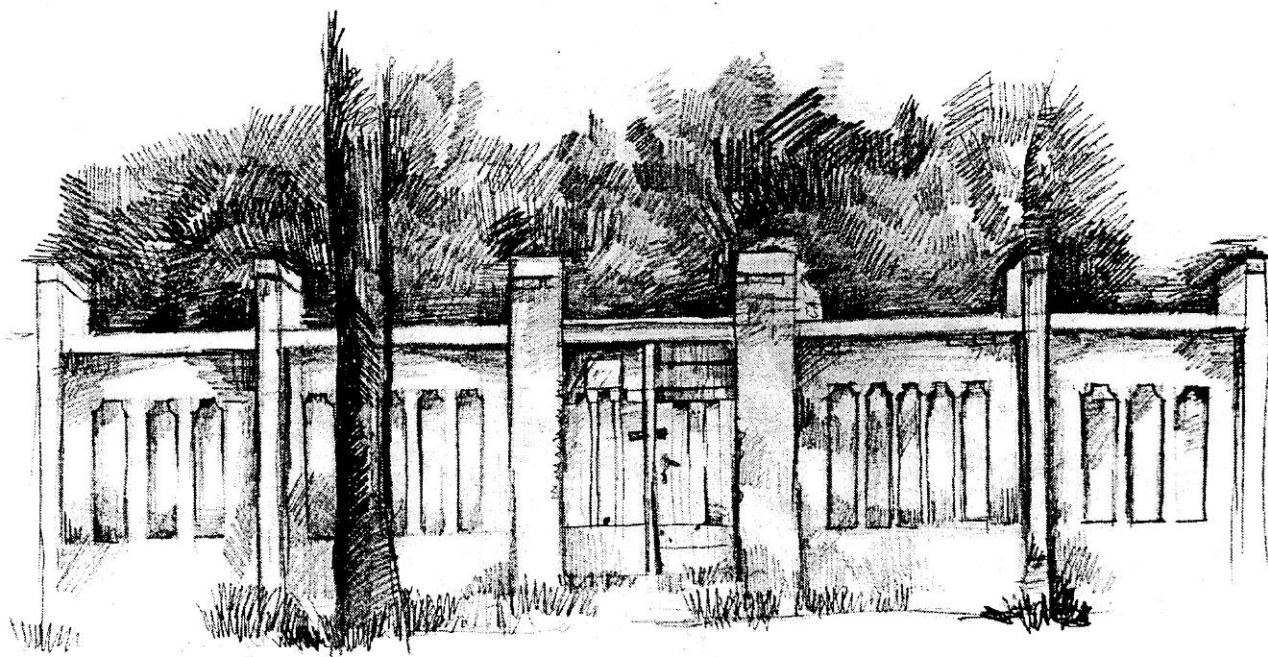
1998. szeptember Ózdi Képzőművészeti Egyesület csoportos kiállításai

Dankházi János:

1998. július SZKIOSZ Tisztelet a víznek c. pályázatán a naiv kategória első díját kapta.
1998. október Budapesti Nyugdíjas Klub, önálló kiállítás
1999. Vasas Művészegyüttesek Székháza, egyéni kiállítás

Fehérvári Éva:

1998. szeptember Ózd, Inkubátor ház csoportos kiállítása
1999. február Ózd, Petőfi úti Óvoda, egyéni kiállítás

MOLNÁR ANNAMÁRIA: KAPU A SÉTÁNYON

Frei Ágnes: 1998. június 1998. október	Dunaújváros MMK Folyosó-galéria, önálló kiállítás Dunaújváros, Barcsai-kör, csoportos kiállítás
Hegedűs Ágnes: 1998. szeptember	Ózdi Képzőművészeti ES. közös kiállítás
Hajas Gyula: 1998. szeptember	Vasas Művészegyüttes Székháza, önálló kiállítás
B. Kakas Gizella: 1998. november	Vasas Művészegyüttes Székháza, önálló kiállítás
Kápolnás Klára: 1998. augusztus 1999. március	Barcs, csoportos kiállítás Nagyatád, 1999. május hónapban, Barcs kiállítás
Kissné, Sípó Lídia: 1998. december 1999. április 1999. június 1999. július	Budapesti Pestszentlőrinci Rózsa Galéria, csoportos kiállítás Vasas Művészegyüttesek Székháza, Budapest, önálló kiállítás Győrszentiván, csoportos kiállítás Győri Vasas Művelődési Ház, csoportos kiállítás
dr. Kotró László 1998. október	Budapesti Albertinu, önálló kiállítás
Kocsis Ilona: 1999. július	Győri Vasas Művelődési Ház, közös kiállítás
Lantos István: 1999. február 1999. március	Budapesti Kondor Béla Közösségi Házban <i>Kovács Imrével</i> közös önálló kiállítása Pázmándi Művelődési Ház, önálló kiállítás
Lehoczki Tiborné: 1999. április	Budapesti VI. ker. Önkormányzat, közös kiállítás
Mayer Irén: 1998. szeptember 1998. október	Budapesti XVIII. ker. Szabó Ervin Könyvtár, önálló kiállítás Budapesti Evangélikus Gimnázium, önálló kiállítás
Mészáros Edit: 1998. április	Székesfehérvár, egyéni kiállítás
Molnár Annamária: 1998. augusztus	Jászberény, Klapka György Szakközépiskola, önálló kiállítás
Nagyné Koncz Éva: 1998. augusztus 1998. szeptember 1998. november	Jászberényi Városi Könyvtár, önálló kiállítás Tata, Helyőrségi Klub, <i>Vélkeiné Pócz Ilonával</i> önálló kiállítása Jászberény DMK, önálló kiállítás
Rosta Erzs: 1998. augusztus 1998. október 1998. november	Cserépfalu, csoportos, pályázati kiállításon különdíjat nyert, Zebegény, önálló kiállítás Vasas Művészegyüttesek székháza, önálló kiállítás
Táboriné Ugray Klára: 1998. október	Budapesti Kossuth Klub, közös kiállítás
Tóthné Árvay Erzsébet: 1998. október 1998. november 1999. április 1999. március 1999. március	Mezőkövesdi Kultúrház csoportos kiállítás Miskolc, csoportos kiállítás BAK Stúdió Miskolc, csoportos kiállítás, Diósgyőri Vasas Képzőművészeti. Körben Miskolc, BAK Stúdió, csoportos kiállítás Budapest, Vasas Művészegyüttesek Székháza, csoportos kiállítás
Vasné Papp Cecília: 1998. szeptember 1998. október 1999. március 1999. április	Ózdi Képzőművészeti ES., csoportos kiállítás BAK Stúdió, csoportos kiállítás BAK Stúdió, csoportos kiállítás Kazincbarcika, önálló kiállítás
Zsombolyai Mária: 1998. október 1998. november 1999. február 1999. április 1999. május 1999. június	Bécs, csoportos kiállítás Pozsony, csoportos kiállítás Tata, önálló kiállítás Lamberg (Németország) Almásfüzitő és Kömlőd Kulbach, csoportos kiállítás

A vöröskereszt által az állami gondozott gyermekek javára rendezett jótékonyági kiállításra képet adományozott: *Hajas Gyula, Kecskés Anna, Kotró László, L. Nagy Mária, Nagyné Koncz Éva, valamint Zsombolyai Mária.*

Az árvízkárosultak javára a Kisgazdapárt Budapesti Székházában rendezett kiállításra képet adományoztak: *Hajas Gyula, Nagyné Koncz Éva és Rosta Erzs.*

Ecce ÉN

KOCSIS ILONA ÖNARCKÉPE
(GRAFIKA)

Kéritek, mutassam meg magam. Íme!

Több, mint húszszer reggelt köszönhettem. Már, több, mint húszszer napon át szerettem és szerethettem, örülhettem, szoronghattam, gyászolhattam, újonghattam, tervezhettem, várhattam csodát és csalódhattam. Röviden is mondhatnám: ennyit már éltem. Harmóniára törekedtem mindig kívül és belül.

Mint rajztanár, a rajzolással, festéssel folyamatosan volt kapcsolatomban, de csak a „kötelező” szinten. Hol erősebben, hol halkabban, de folyamatosan munkált bennem a vágy, hogy ennél több kell.

Lehet, hogy most jött el az IDŐ?

Mindenesetre nyitott szívvel, nyitott szemmel érkeztem életem első alkotótáborába.

Hiszem, hogy nagy kaland vár rám. Tudom, hogy befolyással lesz a még előttem álló évekre is.

Készenállok kiengedni a szellemet a palackból.

Végezetül kívánom, hogy mindannyiunkat segítse jó szelleme gazdag alkotó évekhöz.

Kocsis Ilona

Frey Ágnes

1967. szeptember 5-én Dunaújvárosban születtem. Jelenleg is ott élek. Középiskolában műszaki rajzot is tanultam. Kohászként végeztem.

Itt ismerkedtem meg az ötvösművészet rejtelmeivel *Gombos István* ötvösművész vezetésével, később dekoratőrként dolgoztam. Ezután elvégeztem a Műszaki Főiskolát. Majd rajzot tanítottam általános iskolában, divatrajzot és öltözködés történetét egy szakiskolában. Jelenleg saját konditermünk vezetésével foglalkozom, ahol edző is vagyok.

1995-ben kerültem a Barcsay körbe, – melyet *Mészáros Edit* vezet – és azóta is aktívan részt veszek a foglalkozásokon.

Kiállításaim:

1996. június Dunaújváros MMK Folyosógaléria, egyéni kiállítás

1998. június Dunaújváros MMK folyosógaléria, egyéni kiállítás

1998. október Barcsay kör, egyéni kiállítás.

Először veszek részt alkotótáborban. Köszönöm a lehetőséget.

Frey Ágnes

(Nagyon szép grafikáját a fedőlapon mutatjuk be. A Szerk.)

Esztergomban ég a világ,
Vasas tábor ismét felállt,
Zimme-zumm, zimme-zum, ...ismét felállt bumm, bumm, bumm.

Alkotni jött a sok festő
a szép tájat mind lefestő, zimme.... zimme,zimme... zimme,

Róluk szóljon most a nóta,
mi történt itt két hét óta, zimme...

Barátságnak varázsfüve,
- Zsombi adta a kezünkbe, zimme...

Cilikének rózsza ága,
legszebb virág lesz itt máma, zimme...

Parton festett az Ilike,
Kalapját a szél elvitte, zimme...

Évát Van Gogh kísértette,
Napraforgót így festette, zimme...

Kecskés Anna most lebukott,
mert nem adta ki a kulcsot, zimme...

Edit lába gyorsan futott,
tiszteletes ájuldozott, zimme,...

Tóth Erzsika nagyot esett,
földre esett a sok ecset, zimme...

Vonalzóval fest a Pista,
mert Ő olyan optimista, zimme...

Háztetőket festett Ica,
sok-sok kéményt rakott oda, zimme...

Licinek a csonka hídja,
örök emlék lesz a multra, zimme...

Csépány Ottó hegyeiben,
eltéved aki idegen, zimme...

Gyula bácsi lila fája,
a festészet nagy csodája, zimma....

Frey Áginak sok temploma,
összerakva, már kész csoda, zimme,,,

Körtéket fest kicsi Anett,
kis körtéből, hujj, de nagy lett, zimme...

Klárikánál sorba állunk,
kréta-recept, mit kívánunk, zimme...

Koncz Év ának köszönet jár,
közös munkánk, íme itt áll, zimme...

Annamarit ritkán látjuk,
de munkáit megcsodáljuk, zimme...

Repülőt fest már a Jani,
azzal akar száguldani, zimme...

Nagy Marika szép virága,
harmat lelke, gyöngyvirága, zimme...

Reklám táblát hord a Klári,
Szócsó, ha kell kiabálni, zimme...

Szomorú fűz Irén fája,
nincs itt kedvenc Sáríkája, zimme...

Lizák Pálma bő gatyája,
lett tutyija szép mintája, zimme...

Rosta Erzsi behavazva,
cikket szerkeszt az újságba, zimme...

Kotró Laci nagy kalandja,
két kocsival jött táborba, zimme...

Gizi képe úgy felesel,
ámulattól majd leesel, zimme...

Tanár urunk, ritka látvány,
mert szeretünk, ez nagy hátrány, zimme...

Az Irénke gombóc hegyet,
főzött nekünk száznegyvenet, zimme...

Károly bácsi lábát süti,
közszemlére ki is teszi, zimme...

Keresztes úr diktál, szerkeszt,
így újságunk, nagyon szép lesz,

Köszönjük a szép napokat,
Öleljük a VASASOKAT! huj, huj, huj!!!

Mészáros Edit

Jénóban születtem 1941-ben. A Képzőművészeti Főiskolát 1966-an végeztem festő-rajztanár szakon.

Mestereim: Knetty János, Barcsay Jenő, Fónya Géza, Hincz Gyula, Gyentiványi Lajos.

1968-ban pályázat útján kerültem Dunaújvárosba, ahol egy műteremlakás állt rendelkezésemre. Megélhetésemet biztosította a számos Vendéglátó és Vízművek Vállalatával kötött szocialista szerződés (1970–90).

Közös kiállítások:

1970-től Dunaújváros és Székesfehérvár

Egyéni kiállítások:

1970. Dunaújváros

1972. Budapest (Mini Galéria)

1978. Dunaújváros

1987. Dunaföldvár

1994. Dunaújváros (Életmű)

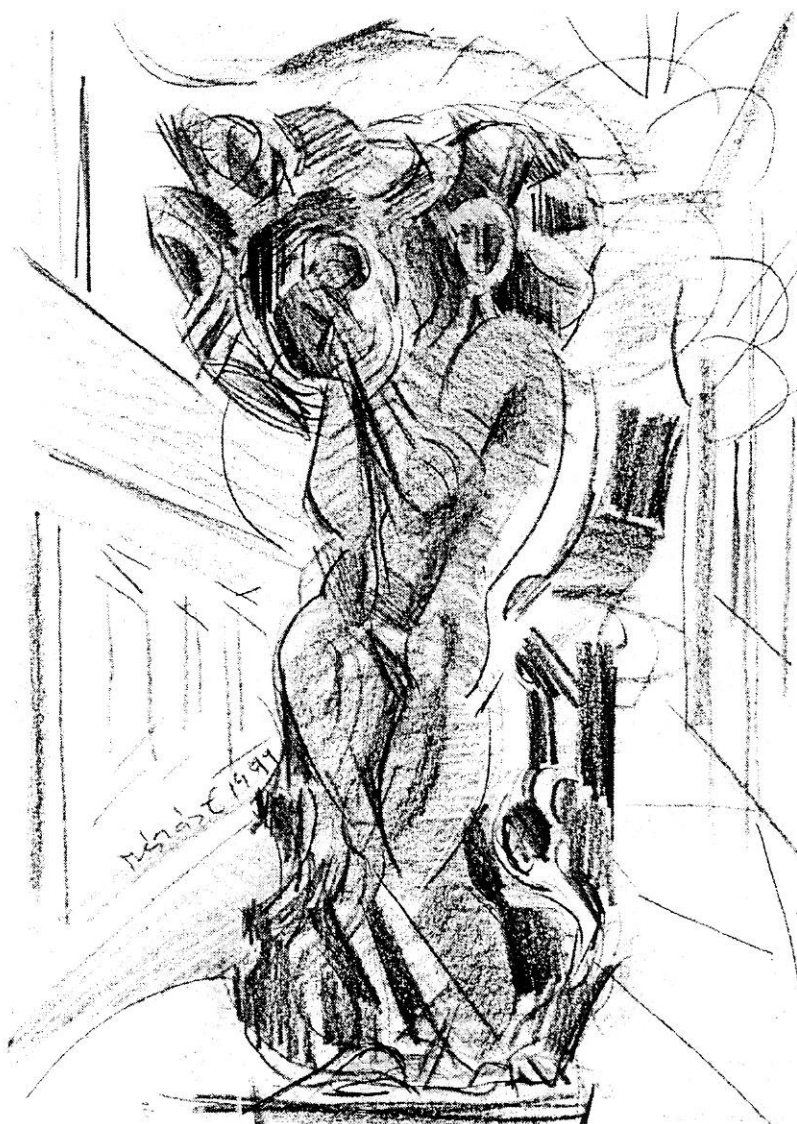
1995. Paks

1997. Budapest

1998. Székesfehérvár

1994-től a dunaújvárosi Munkás Művelődési Ház Barcsay Jenő Stúdiót vezetem mint tanár – társadalmi munkában jelenleg tanítványommal – Frey Ágnes – Esztergomban első alkalommal veszünk részt a Vasas Művésztelep alkotó munkájában.

Mészáros Edit

MÉSZÁROS EDIT: ESZTERGOMI MADONNA

Táboriné Ugray Klára

Mint Éva anyánk
Gyűjtögettem
Cérnát – rongyot
Könyvet – követ
Ecsetet meg tollat
És az időm
Jól elvacakoltam

Egyszer aztán
„Milliomos” lettem
Volt már időm
Sokmindenre
És festeni kezdtem

Eltelt egy év
Ide értem
S boldogságra leltem:
Egyik képem
Másik után festem

Megdicsértek
Meg is szidtak
Tanácsokat adtak
Megfogadtam
Nem fogadtam
Belezavarodtam.

Morgolódtam,
gondolkodtam
Majd ecsetet fogtam
És egy új képet
Maszatoltam.

Esztergom, 1999. július 8.

Táboriné Ugray Klára

MÉSZÁROS EDIT: ALKOTÁS KÖZBEN

Lehoczky Tiborné

Első alkalommal vagyok ilyen festőtáborban, miután nemrég kezdtem festeni.

Régen is szerettem rajzolni, festeni, de iskola óta nem volt sem időm, sem alkalmam hozzá, míg 2 éve adódott lehetőség, hogy a festőkörbe bekapcsolódjak.

Nagyon kellemes itt a táborban. Gyorsan telik az idő. Sokat lehet tanulni az esti értékeléseken, s napközben, a mások munkáját is látva lehet tapasztalatot gyűjteni.

Köszöntöm a tábor régi és újabb tagjait és kívánom, hogy sok szép érdekes képet alkossanak ez alatt a két hét alatt.

Lehoczky Tiborné

Tné ÁRVAI ERZSÉBET: ESZTERGOMI ŐREG UTCA
(TUSRAJZ)

Egy mazsola ismét a Zenedében

Történt időszámításunk után, az úrnak 1998-as esztendejében. A *Töröny Képzőművészeti Egyesület* átköltözött a tűzzománc tevékenységnek már korábban is otthont adó *Kondor Béla Művelődési Házba*, s annak képzőművészeti köréként tevékenykedett tovább mesterünk *Buna Konstantin SZOT*-díjas festőművész.

A foglalkozásokon a régi, nagy gyakorlatú tagokon kívül több új, kisebb-nagyobb gyakorlattal rendelkező társunk is bekapcsolódott a munkába. Volt aki kontúrozott, mások már tónusoztak, s volt aki tavasszal megpróbálkozott olajfestéssel is.

A tavaszi foglalkozás végén mazsola is megfestette az első olajképét a Macedóniai Ohrid városáról. Készült az újabb táborozásra annak reményében, hogy az olaj használatához is némi ismeretre és gyakorlatra tehet szert. Beszerezte a szükséges anyagokat, eszközöket.

Elérkezett a várva várt zenei utazás. A mindenki által tisztelt és szeretett *Reményi Károly* igazgató úr a szokott kedvességgel és gondoskodással fogadta az érkező résztvevőket. Az első munkanapon a Zenede új lakói kirajzottak a város különböző részeibe – miként a méhkasból – témát keresni és azt megörökíteni.

Nos a szorgoskodást ugyancsak gyakran megzavarta a Természetfelelős Medárd-napi tevékenysége. Témakezdés, pakolás, nyargalás vissza a „bázisra”. Ez így ment napokon keresztül. Ennek eredményeként egyre többen a „műtermi” munkát választották. Így tett e sorok írója is.

No, itt az ideje kicsit többet foglalkozni olajjal. Így került sorra az 1997-es árvíz képi megfogalmazására is. A téma izgalmas, a napfény izzik, a víz sárgás iszaphordalékkal szennyezve hömpölyög a gesztenyefa-sori sétányon. A fények és árnyak játéka csodálatos. Nézni, beleélni magunkat valóban az. De ezt visszaadni vásznon ecsettel egy kezdő számára szinte megvalósíthatatlannak tűnő feladatnak látszott.

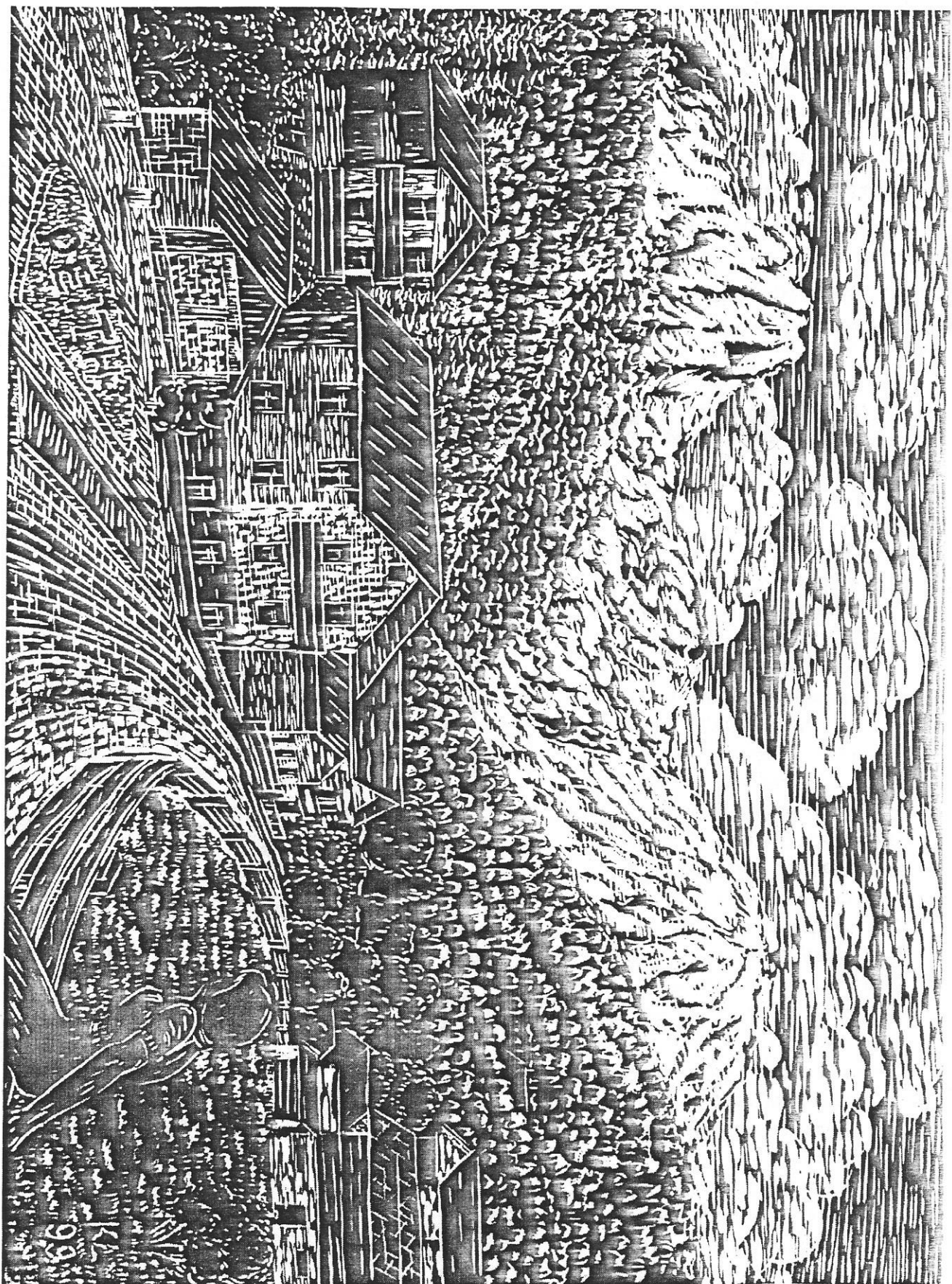
Az első napon elkészült a rajz és a víz. A második napon a fák törzsei és a lombok zöld tömege. A zöld tömegből sehogy sem akaródzott lomb lenni. A harmadik napon barátunk feladta a reménytelennek látszó küzdelmet, félretette a képet, hát ha a természet elvégzi a maga dolgát a vásznon is és kialakulnak a fák lombjai.

A Természetfelelősnek azonban ezidőtájt más feladata is akadt. *Gyula bácsi* tanácsaival, segítségével mégis csak gesztenyefák alakultak ki és képpé varázsolta a festékbe mártott szőrcsomó a festékhalmozott. Azóta ez a kép annyira befészkelte magát alkotójának szívébe, mint Kishercegnek az ő rózsája, s nem akar megválni tőle.

Hősünk a második hét végén több képpel, új tapasztalatokkal, barátságokkal gazdagabban fejezte be táborozását azzal az elhatározással, hogy a következő esztendőben ismét szerencsét próbál. Elhatározását tett követte.

Lejegyezte:
Lantos István

Kotró László: AUSTRIAI NYÁR (LINOÉTSZET)

KISSNÉ SÍPOS LÍDIA GRAFIKÁJA

Csépányi Ottó: *Valamikor*

*Valamikor madár dalolt
tavasszal az ágon,
Elméláztam órák-hosszat
egy kis gerle páron.
Hallgattam a csobogását
bűs forrás vizének,
Örültem szép naplementkor
a tücsök-zenének.
Boldoggá tett fű, fa, virág
– minden olyan szép volt –
Csillagoktól, holdsugártól
ragyogott az égbolt.
Tele voltam reménységgel,
bizalommal, hittel.
Minden gondom, bánatomat
a szerelem vitt el...
Valamikor, valamikor,
– talán nem is régen... –
Az elrepült évek alatt
hajam lett fehérebb!
Most is szép az erdő, mező,
– sőt – kedvesebb nékem...
Vajon meddig örülhetek
én még ennyi szépnek?!*

Feledékenységem története

Jó hogy esik, így van időm írni.

Megérkeztem a táborba 120 csomaggal, és itt jöttem rá, hogy hiányzik a 121-edik pakk. A festékes táska.

– Lici ahhoz képest, hogy most nincs festéked, egész jól sikerült a képed, – mondta este a korrektúrára tanárunk *Buna Konstantin*. Neked sosem kellene hozni.

Persze a társak nem hagytak cserben. Az egyik spaklikat a másik festéket, a harmadik ecseteket adott. Rongyot és festőszert is kap-

tam. Nyakunkba vettük Szlovákiát is és feltöltöttük a festékállományom 7 darabra.

Ilona szobatársam szerint ez a kis incidens még jó lesz valamire. Talán arra éppen, hogy egy új festésmódot alkalmazzak. Igaza is lett. Az esős, szeles idő is besegített, gyorsan kellett dolgozni és ezáltal újszerű lett a technikám.

Így jár aki festékek nélkül megy el festőtáborba.

Kissné Sípos Lídia

L. NAGY MÁRIA: ESZTERGOM, SZENT ANNA TEMPLOM

Ismét Esztergomban

A végén csak összejött. Megoldódott a helyettesítésem, elrendeztem a családot, így minden akadályt leküzdve a vonattól már csak Irénkét kellett elérnem. Irénke pompás kocsival várt, kényelmesen elhelyezkedtem, hogy élvezzem az utazást Esztergomig. Minden simán ment egészen Pilisvörösvárig. Itt azonban a kocsis megmakacsolta magát, felforrt a hűtővíze. Locsoltuk, locsoltuk, de két órai nyüglődés után sem tudtuk mozgasra bírni, nem hozott tovább. Telefon ide és oda, míg újabb autó érkezett és így Irénke barátainak jóvoltából, a 35 fokos melegtől tikkadtan végül mégis célba értünk.

Laci

A meghívás

Meghívást kaptam *Gazdáné Olasz Ella* nemrég elhunyt textil művész gyűjteményes faliszőnyeg kiállítására az Iparművészeti Múzeumba, melyet a művésznő férje rendezett. A meghívó Jászberénybe érkezett, de a posta jóvoltából Jászákóhalma közbeiktatásával utánam jött Kengyelre. Rögtön elhatároztam, hogy megyek, mivel Ellát és családját jól ismertem még Komáromból.

Én pontosan indultam, de a vonat késett – így a megnyitó beszédre lemaradva 3 helyett 4-re értem oda. A férj barátságosan üdvözölt, s csodálkozott, hogy hogyan kerültem ide (noha a meghívó személy szerint tőle érkezett.)

A kiállításra jöttem – mondom.

– Igen? Ennek nagyon örülök, de honnan tudtat?

– A meghívóból.

– Hát kaptál meghívót? Hol is laksz most?

– Kengyelen.

Közben nézelődtem a szép falikárpitok között, míg egyszer újra mellettem termett.

– Én még nem is hallottam Kengyelről. Ki küldött neked meghívót.

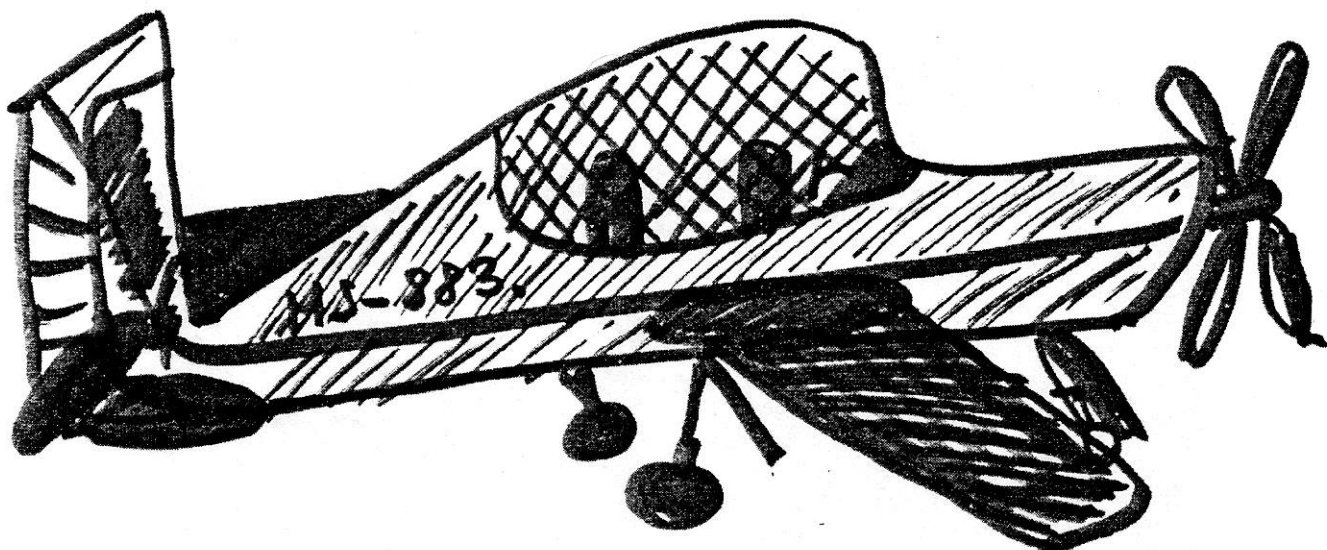
– Te.

– Én? Az hogyan lehet?

– Ja! Benne voltál a számítógépben és az KIDOBOTT.

Én örültem, hogy „kidobott”.

Kotró László

DANKHÁZI JÁNOS RAJZA

Kint jártam az esztergomi repülőtéren

Az első még 1932-ben, míg a második repülőtér 1942-ben létesült. *Bán József* szerelővel beszélgetve megtudtam, hogy az itt látható négy repülőgépből kettő AN-2 típusú és a volt Szovjetunióban készült, míg a másik kettő Morán Rolly sportrepülőt Franciaországban gyártották a hetvenes években. Ez utóbbi kettőt taxinak, vontatónak és iskola-gépnek használják.

E gépek repülési magassága 4000 méter, e felett 8000 méterig már oxigénpalack szükséges. Mivel

mindig tetszettek a repülőgépek, ezért igyekeztem megörökíteni a Morán-rollyt, melynek száma: MS-883.

Képzeterem máris a város fölé repített, ahol feltűnt a keskeny Prímás-sziget, a Zenede épületével, ahol e sorokat lejegyeztem.

Esztergom, 1999. július 9.

Dankházi János

Mit szeretsz legjobban ebben a táborban?

Dankházi J.: az étkezéseket, a jó társaságot, a kedves embereket.

Fehérvári É.: többek között az Onmia kávé.

Hajas Gy.: a barátságot, a szeretetet.

Csépány O.: hogy nincs idő a lustálkodásra, azonkívül, hogy krumplit is ehetnék... (ha szeretném)

B. Kakas G.: a hangulatot.

Kápolnás K.: mindent.

Kecskés A.: hogy mindenki figyelemmel kíséri a másik munkáját, és a maga módján ott segít a másinak ahol tud.

Kocsis L.: a TÁBORT, hogy van.

Kissné L.: Tanár urunk módszereit és a társaságot.

Hegedűs A.: Bizonyítani kell és igyekszünk jól teljesíteni. Mások munkáiból rengeteget tanulok. Ezeket a tapasztalatokat próbálom felhasználni.

Lantos I.: azt szeretném, ha végre kisütne a nap.

L. Nagy M.: festeni.

Lehoczkyné: hogy közösen meg lehet beszélni a problémákat, és sok segítséget kaphatok a továbbiakhoz.

Lizák P.: hogy GOND nélkül alkothatok, és „szerkeszthetem az újságot.”

Mayer I.: a társaim szorgalmát, lelkesedését. A háziak kedvességét és szeretetét.

Mészáros E.: Esztergom adottsága kimeríthetetlen. Az alkotóház regényes, az eddigi életem során ez a város tetszett a legjobban.

Nagyné Éva: azt, hogy rövid idő alatt olyan sok újat tudok tanulni – s mindezt kedves régi és új ismerősök körében.

Papp C.: nem mit, hanem kit? Zsombit.

Rosta E.: A lehetőséget a szabad alkotásra! A kollektívát, a tájat, stb...

dr. Kotró L.: hogy egyedül vagyok a szobámban.

Tábori K.: Mindent! Főleg azt, hogy sokat szabadon festhetek.

Tóthné E.: hogy csodálatos természetben és kellemes környezetben festhetek.

Zsombolyai M.: hogy 12 napig táncolnak az ecsetek és vigadhatnak a szívek.

Na meg a meggyes pitét!

István, az autó távgyógyász

Olcsó, gyors, megbízható.

Merem ajánlani a legjobb barátomnak is. A mi nap, számítva az esős időre napraforgó-virágért akartunk menni *Lici*, a *Skoda* és *Én*. Indítom egyszer, kétszer, már mint a Skodát, nem indul. Még nem aggódom, tudom, hogy ő ilyen. A huszadik próbálkozásnál már be kellett látnom, hogy reménytelen. Hát azt még csak tudom, hol a motor, de ennél többre már nem futja tőlem.

Tudtam, hogy István kocsival jött, meg hát férfit, csak tud mondani valamit, ebédnél kértem, nézze meg a kocsimat, és elmondtam a tüneteket.

– Hát, megnézhetem – volt a bölcs válasz.

És lássatok, halljatok csodát: A motor az első érintésre vidáman, neverve beindult.

Vajon a képeken rossz helyre rakott színek is helyükre találnának a tekintetétől?

Kocsis Ilona

DERŰS OLDALAK

Dávid unokám esete a lányokkal

Dávid unokám – kisebbik lányom középső fia – 15 éves múlt, első gimnáziumba jár, de már 180 centi magas, nagy kék szemeivel csodálkozik a világra és egy gyönyörű a gyerek (Nem vagyok én elfogult nagymama!).

Otthonukban tartózkodik éppen a nagyobbik lányom Gyöngyi, amikor is szól a telefon.

– Csókolom! – hangzik egy vékonyka lányhang a vonal túlsó végén – Dávid otthon van?

– Nincs pillanatnyilag, elment görkorcsolyázni. – Én a nagynénje vagyok. Üzensz neki valamit?

– Hát... izé... – Kérem, tessék neki megmondani, hogyha jön az iskolába, hozza el magával a melltartómat.

Gyöngyi lányom egy modern, felvilágosult aszszony, először egy kissé csodálkozik, dehát Istenem,

megnő a gyerek, – pedig olyan kisfiús, naiv, úgylát-szik rosszul ismerem.

– Szóval a melltartódat?

– Igen. – kuncognak a vonal túlsó végén, – ja, és hozza el a sálamat is!

– A sálad is. – Hát jó, megmondhatom.

De rögtön jön a „kimagyarázkodás” is:

– Tetszik tudni az iskolában szerepelni fogunk, Dávid lesz a Cleopátra, és neki kell a melltartó. – a sállal kell kitömní a melltartót, hogy legyen ott valami...

– Ja, hát erről van szó! Így már mindjárt más! Így már rendben is van!

– Kezicsókolom!

– Viszontlátásra.

Rosta Erzsi

DÁVID
ROSTA ERZSI GRAFIKÁJA

A félreértések

Lizák Marikával különlegesnél-különlegesebb, létező és nem létező, de elképzelhető gép, műszer és szerkesztő rajzait nézegettük az esti korrektúra alatt.

Egy pikáns részletre rámutattam és odasúgtam neki:

– „Ezt te minek nevezed?”

– Mire ő halkán: – ...tyi varrógép.

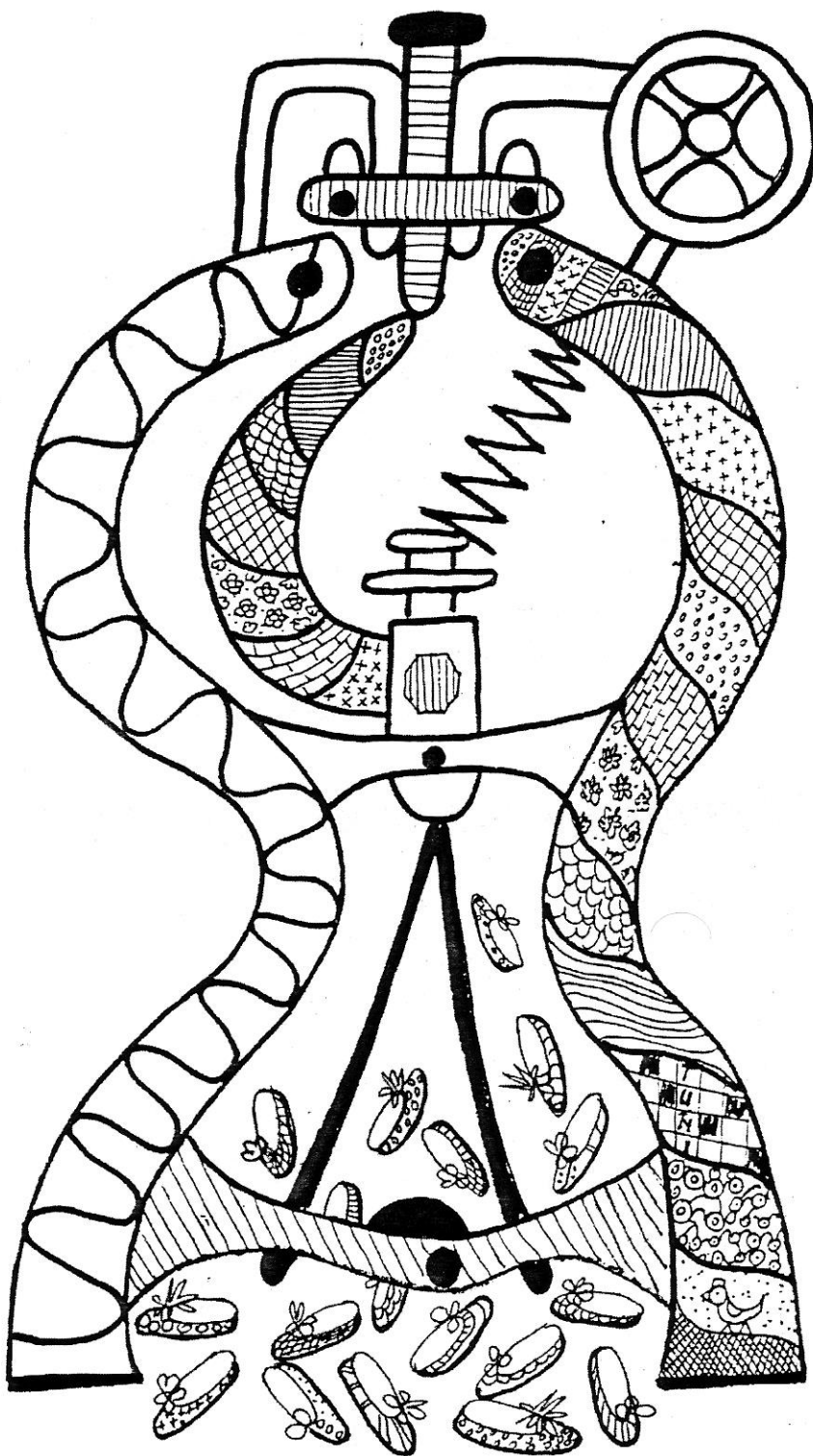
Mi lehet az gondolkodtam, mivel az elejét nem értettem. Újra megkérdeztem, újra nem értettem, de aztán megfejtettem, hogy bizonyára fű... varrógép. Rákérdeztem még mindig suttogva, hogy az-e?

– Igen, persze. – mondta ő. Nem hittem a fülemnek.

Korrektúra után, mostmár hangosan, kérdésemet megismételtem; „Tényleg fű... varrógép?” Mire jót nevetett és azt mondta: – „Nem fű... az eleje, hanem tu, azaz TUTYI VARRÓGÉP.

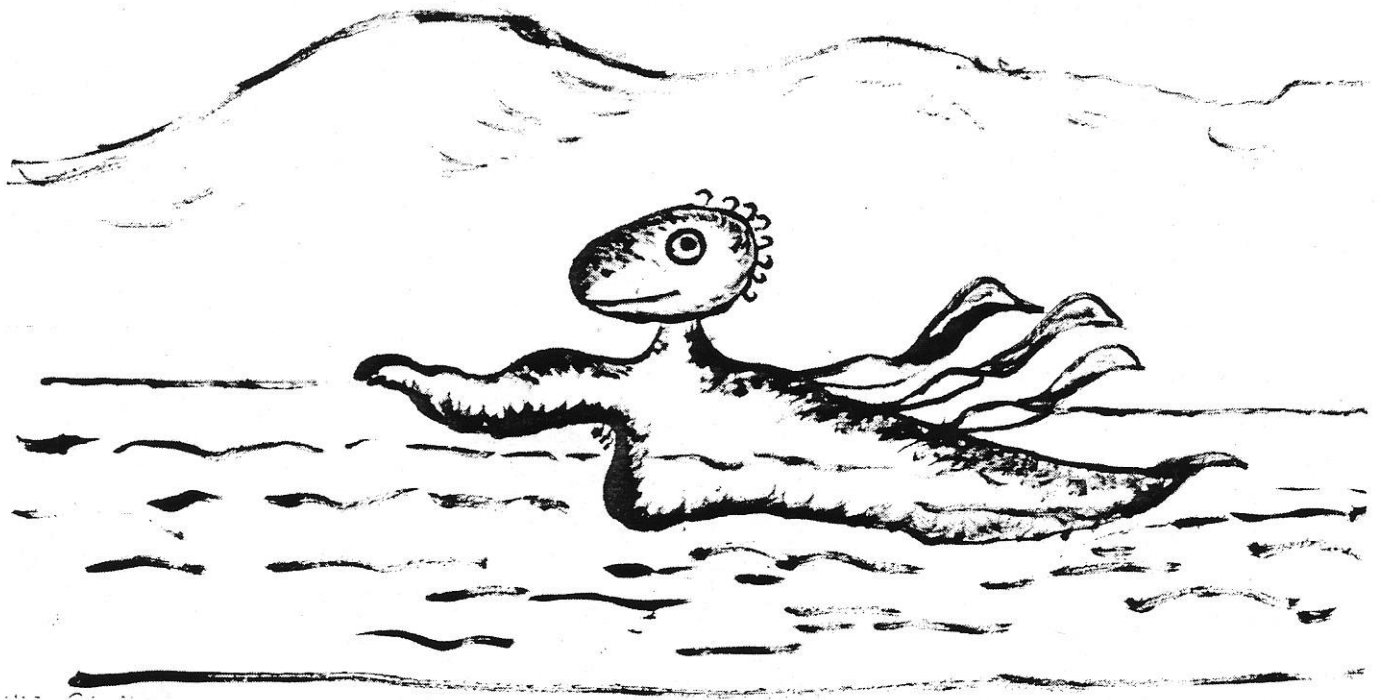
Most már csak azt mondja meg valaki, hogy mi az a tutyi?

dr. Kotró László

LIZÁK PÁLMA: TUTYI-VARRÓGÉP

A tutyi vastag nemez papucs, melynek a talpát varrták az ominózus géppel. A gép melynek szépívű állványát és néhány részletét Lizák Pálma megörökítette az e hónapban megnyílt Textilipari Múzeumban látható. (Szerk.).

B. KAKAS GIZELLA: SZIRÉN (FIGURA TERV)

Találós kérdések és saját gyártmányú közmondások

1. A nyuszi beleszeret a farkasba. Feleségül megy hozzá. Néhány nap múlva születik nyolc kismalaca. A farkas megharagszik, elkergeti a nyuszt. A nyuszi búsul, de rövid idő múlva beleszeret a rókába. Feleségül is megy hozzá. Néhány hónap múlva, annak rendje és módja szerint születik nyolc kismalaca. A róka dühös lesz és elzavarja a nyuszt. A harmadik választott az oroszlán. Mit tesz Isten, ebből a házasságból is nyolc kismalac születik. – Mi ebből a tanulság:

(minden férfi disznó)

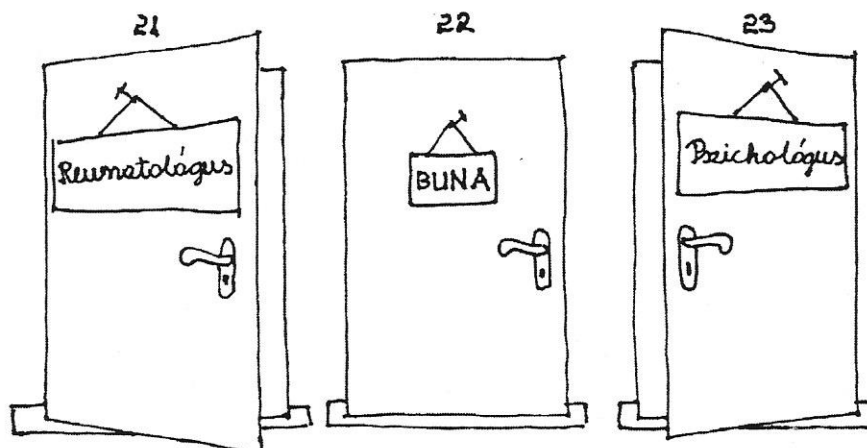
2. Mi az? Hosszú egyenes folyosó, két végén ajtóval.

(labirintus nőknek)

- Ne fogjon senki a bötühöz, aki maga se csépel szalmát.
 - Aki a diót is elharapja a fogával, annak hasad a hajnal.
 - Szelíd, mint a paksi eklézsia bikája.
- Folytassátok...

B. Kakas Gizella

Biztos, ami biztos – avagy helyezkedni tudni kell!

Egy valódi rémtörténet

Ügyvéd vejem a kollegáival ebédel egy étteremben. Egy kis pihenő, a délelőtti sok válóper, verekedések tisztázása, letárgyalása, gyilkossági kísérlet, és egyéb szörnyű peres események után.

Vejem szakítja meg a csendet.

– Képzéljétek! Míg mi síelni voltunk a múlt héten Olaszországban, anyósomnak elvágták a nyakát!

Mindenki dermedten figyel, abbahagyják az ebédet, a kanál megáll a levegőben. A többiek izgatottan kérdezik:

– És hol történt mindez?

Vejem kényelmesen lenyeli a szájában lévő falatot, majd nyugodtan válaszol: – Hát a kórházban, tudniillik, pajzs-mirigy-műtéten volt.

Rosta Erzsi

A sportolás veszélyei

Kedd: Editke futóedzése közben betéved a Bazilikába.

Szerda: rendőrségi közlemény: körözzük azt a tréing-ruhás, lazán öltözött, hosszú futóművel rendelkező személyt, aki tegnap közmegebotránkozást okozva behatolt a Bazilikába.

A rémült tiszteletes a rendbontót csak futólag látta.

Személyleírásáért egy darab régi százforintost ajánlunk fel.

(L. P.)

Cilike jegyzetei

0 óra 59 perc. Helyszín: a kis műterem (a kis-kinlódoda)

Anna bejön. Jelenlevők: a kinlódók Cili és Anett.

Anna mondja: „Baglyok”!

A tanulság: Főbagoly mondja albagolynak, hogy „Baglyok”.

Helyszín: mint fent, kis-kinlódoda. Idő: 11 óra 85 perc.

Dr. Kotró László bejön. Rutinellenőrzés. Mondja: vizitelek.

Zsombi: „Mit ellenőrzöl? A vérnyomásunkat?”

(A kis-kinlódoda vérnyomása hol fel, hol le. A szerk.)

Dr. Kotró: nem a vérnyomást, a képeket.

Zsombi: „És mit csinálsz, ha valami nincs rendben?”

Dr. Kotró: „Adok egy beöntést, hogy inkább fussatok.”

Időpont: követhetetlen. Helyszín: változatlan. Dr. Kotró meséli, hogy mint körzeti orvost mindig éjszaka zavarják. – „Nappal még semmi bajuk sincsen. Éjjel meg csak jönnek-jönnek, hogy fáj a hátuk, nő a hajuk. Még jó, hogy nem vakartatják magukat.”

Kicsi Anett megszólal: „Ó, hogy viszket a hátam!”

Dr. Kotró: vakar, vakar, vakar...

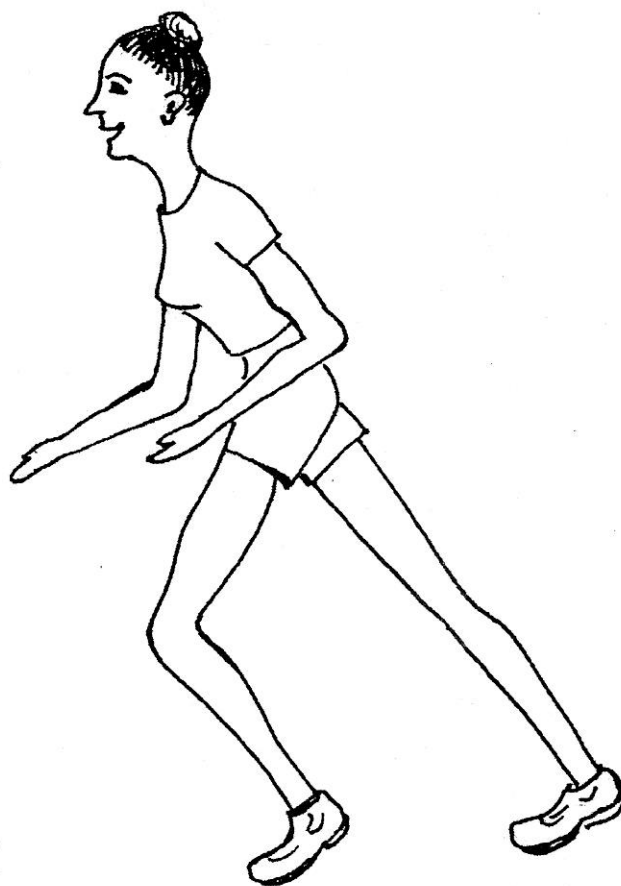
Kicsi Anett: „Ne ott, lejjebb, lejjebb. Most jó!”

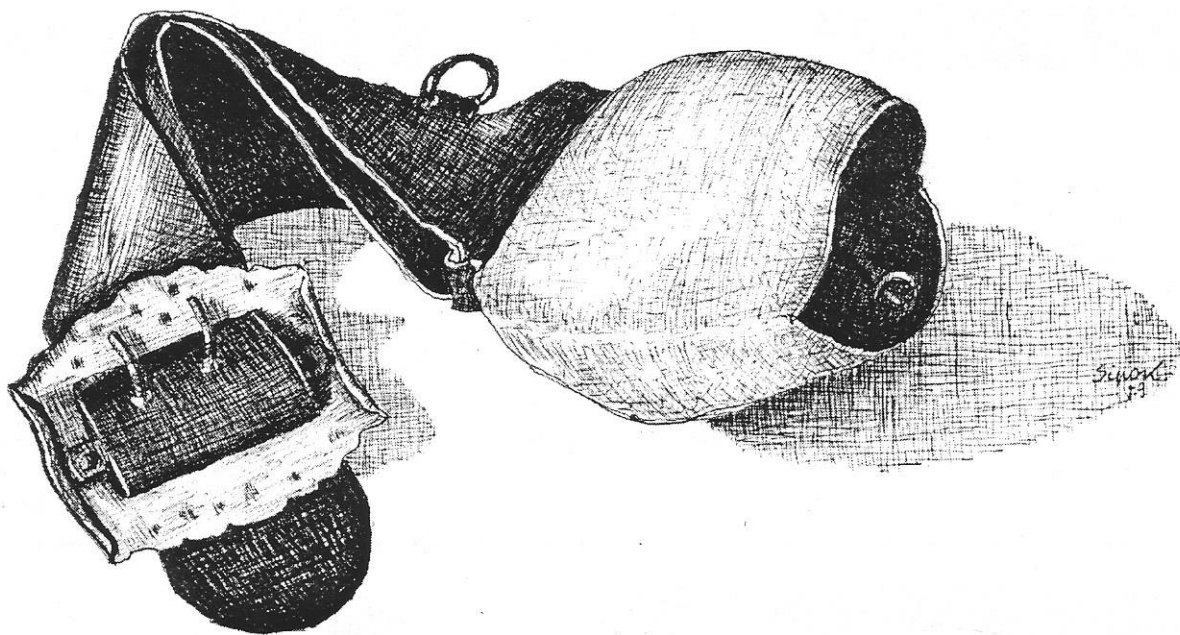
VALAMI

Már sokszor gondoltam arra, milyen jó lenne, ha valami közös munka is születne egy-egy tábor ideje alatt. Ez nem az „én” képem, a „te” képed – a „mi képünk” lenne.

Így született az elhatározás – megkérlek benneteket, rajzoljatok valamit pici lapokra. Közreműködésetekkel elkészült a „mini-tárlat” a Névjegy és a TÁBORI ANZIX. Köszönöm, hogy benne voltatok a játékban.

Éva

KISSNÉ SÍPOS LÍDIA: EZ IS ZENEDEI „HANGSZER” (KOLOMP)

Rosta Erzszi balladája a krumplilevesről

Megfogom, hogy megegyem,
az én krumpli levesem.
Félrenézek bevesen,
ölembe hull levesem.
Látják ezt nem kevesen,
Kikacagnak kedvesen,
bánatomat lenyelem,
új levesem megeszem.

(Lejegyezte: L. P.)

Megkérdeztük néhány társunktól, hogy ki a kedvenc festője és miért?

K. K.: Renoir, a csodálatos színi és nőalakjainak szépsége miatt.

K. A.: Salvador Dalí, de nem a kis hegyes, pödört bajuszaért, vagy vézna alakjáért, hanem a képeiért. Aki végig nézett már egy vaskos Dali albumot, vagy megállt néhány képe előtt, az valószínűleg fog velem érteni.

L. P.: Paul Gauguin, mert

- mindent feláldozott a művészetért,
- küldetés tudata volt,
- küzdött a tiszta színek használatáért.

T. K.: Paál László, mert egy szuper intelligens, jó fej.

BKG.: Eduard Munch, mert jó expresszionista.

D. J.: Paul Cézanne, mert képei monumentálisak, egyszerűek és érthetők.

Anett: Monet, mert csodálatosan festett.

LN.M.: Munkácsy, stílusa, témái és óriási tudása miatt.

M. I.: Buna Konstantin.

R. E.: Csontváry Kosztka Tivadar, színvilága miatt.

KISSNÉ SÍPOS LÍDIA: GRAFIKÁJA

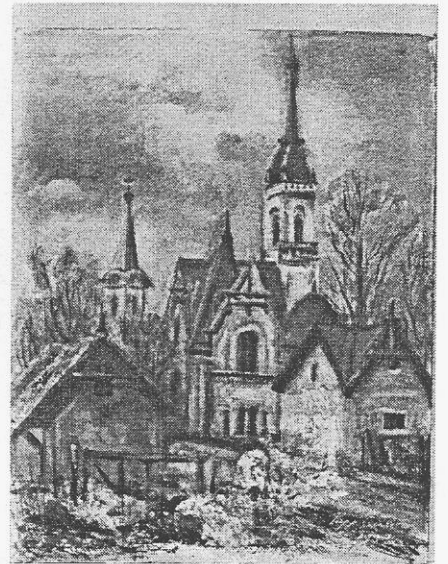
Alkotásainkból

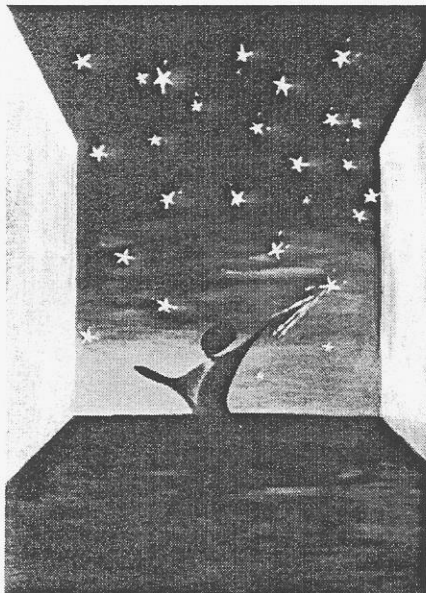
MOLNÁR ANNAMÁRIA

KONCZ ÉVA

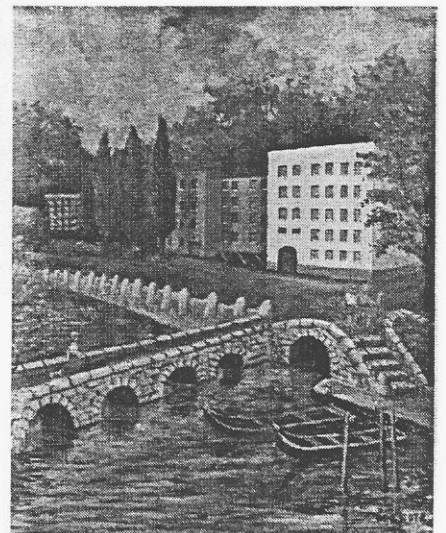
VASSNÉ PAP CECÍLIA

B. KAKAS GIZELLA

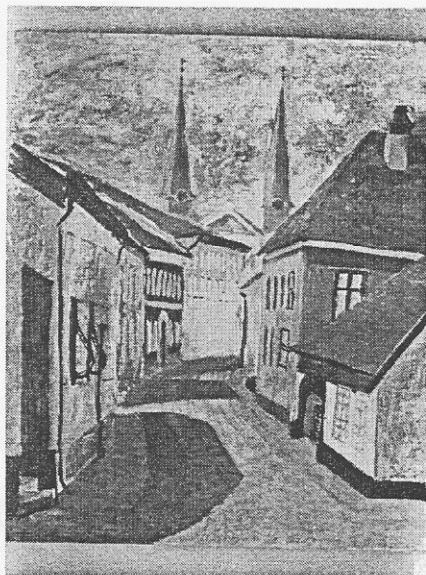
TÁBORINÉ UGRAY KLÁRA

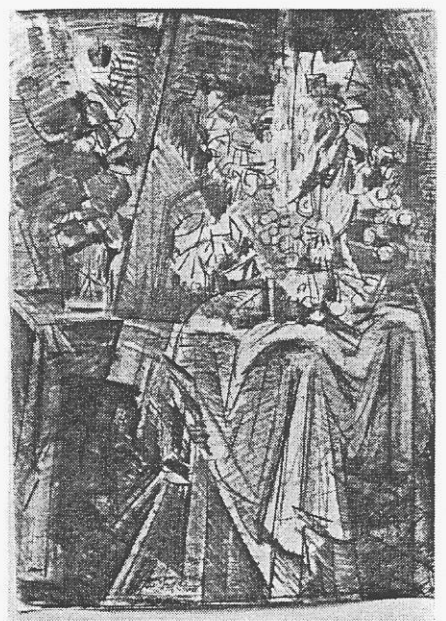
CSEÁPÁNYI OTTÓ

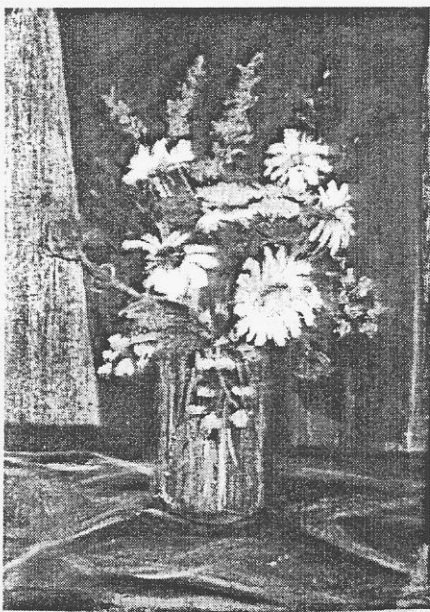
FEHÉRVÁRI ÉVA

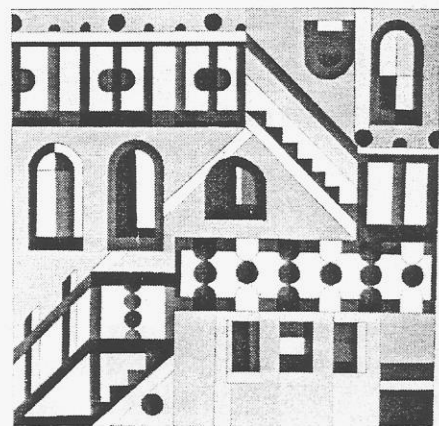
ROSTA ERZSI

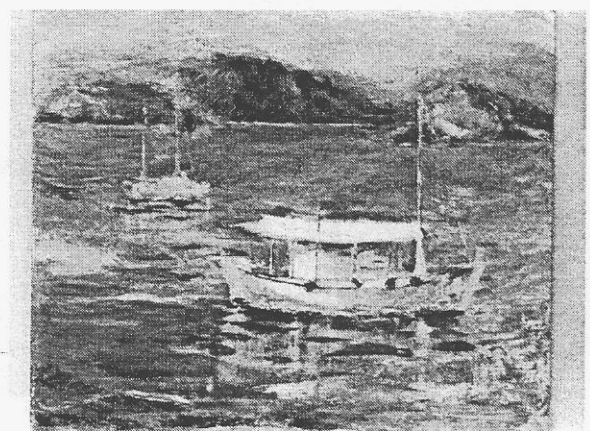
MÉSZÁROS EDIT

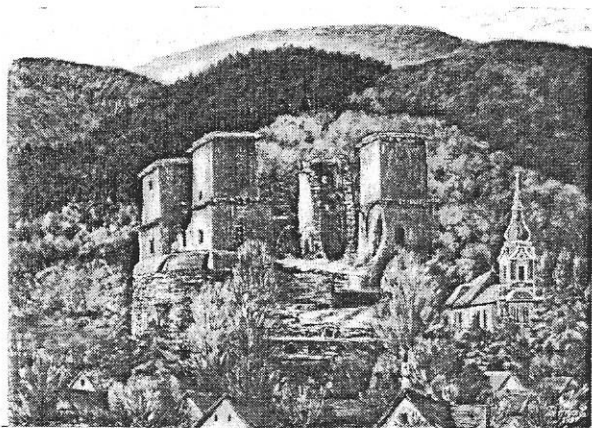
LAJKÓÉ NAGY MÁRIA

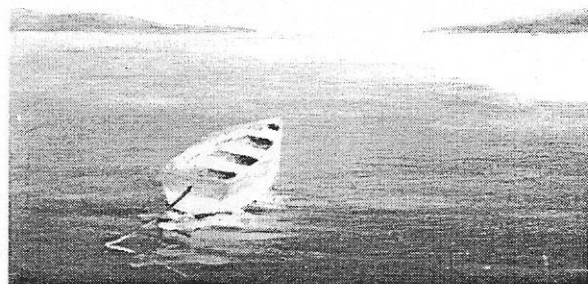
LIZÁK PÁLMA

HEGEDŰS ANETT

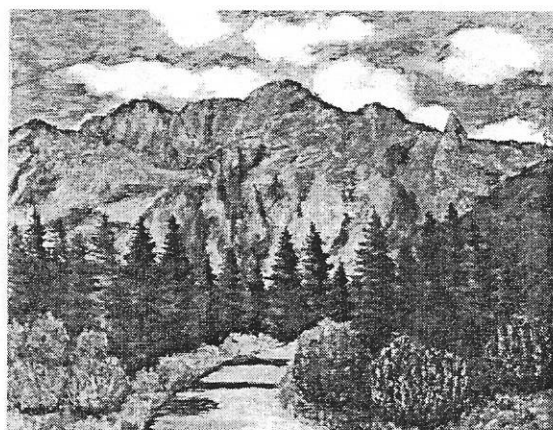
TÓTHNÉ ÁRVAI ERZSÉBET

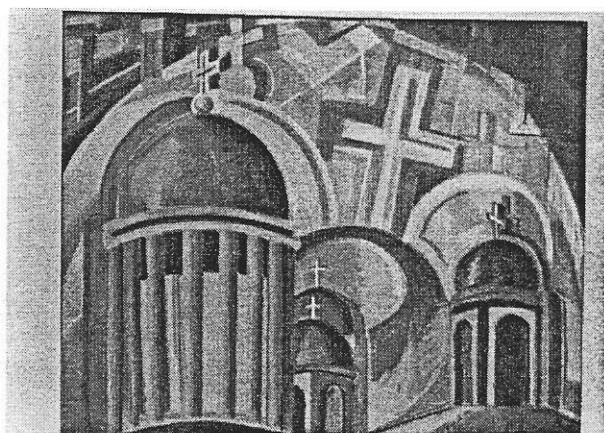
KECSKÉS ANNA

KÁPOLNÁS MIHÁLYNÉ

DR. KOTRÓ LÁSZLÓ

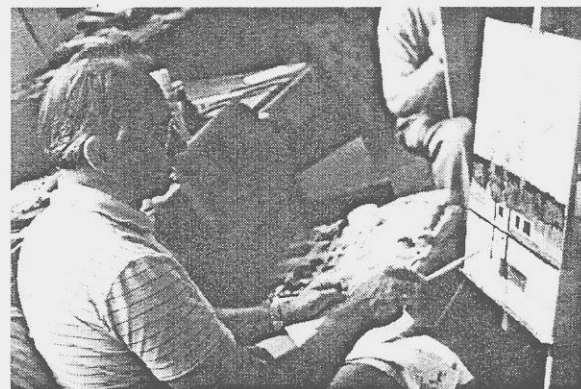
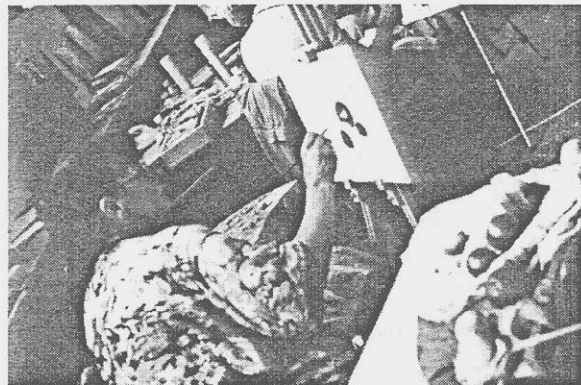
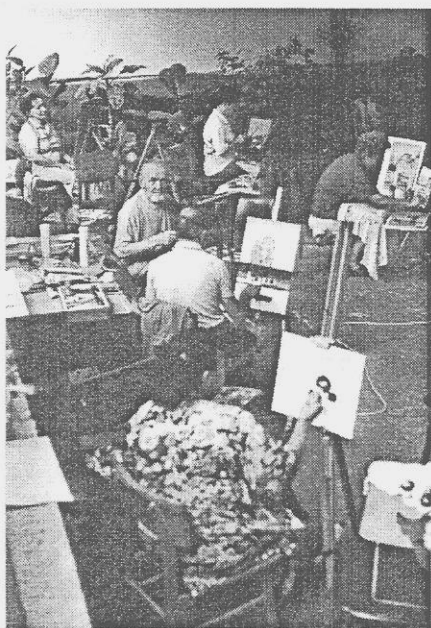

FREY ÁGNES

MAYER IRÉN

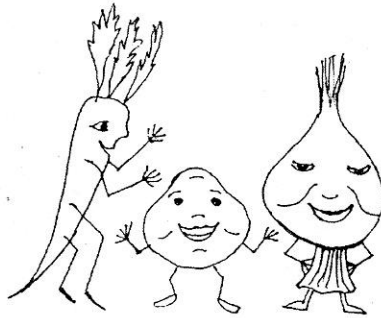
Életképek

Aprók, és egyéb zöldségek

Művészbarátok!

Egyedülálló találmányomat ezennel közreadom: önnek nem kell sem olajfesték, sem pasztellkréta, sem akvarell nonfiguratív alkotásához! Egy tányér krumplilevessel maradandót alkothat ruházatán, a legváltozatosabb absztrakt mintákat hozhatja létre csupán néhány másodperc alatt! Ilyet még nem látott műértő közönség! A hatás leírhatatlan lesz! Próbálja ki! Minden jog fenntartva. „Neoprimitív” jelígre.

Repülőtéri idegenvezetés megrendelhető – Janinál.

A Dunára hattyúk telepítését vállalom. „Párosan szép” jelígre.

Bonyolult kulcs-kérdéseit könnyedén megoldja ANNA.

Tanár úr: Irénke az a pad az öreg emberrel nagyon kiesik a képből. Kotró L.: Nyírd ki!
Ui.: Irénke megtette, Pálma eltemette.

Oroszból és szerb nyelvből korrepetálást vállalom. (Különös tekintettel a szerbiai békés rendezésre.) Magas színvonalú énekes kísérettel. „Fals hang kizárva” jelígre. *Buna Konstantin*

Művész kalapok vízi mentését, vadevezősök közreműködésével vállalom. „T. Klári” jelígre.

Vízmelegítő automat elcserélném hűtő „Ladára”
Jelíge: „*Irén útban van Esztergom felé.*”

...és neked ki a kedvenc festőd? – a Dezső János.
Ő mit festett? – a spejzomat.

Képem hitelesítéséhez szarvasbőgést vennék.
„Magasles” jelígre.

Lantos Pista hosszan nézegeti legújabb alkotását. Gyula bá: Barátkozol a képeddel?
Pista: Hát muszáj, hogy megszokjam.

Addig jár a festő a székkal, míg témát nem talál.

Egy festő nem csinál nyarat. De itt sok se!

Ki korán kel „T”-t lel. (autogén tréning, szerk.)

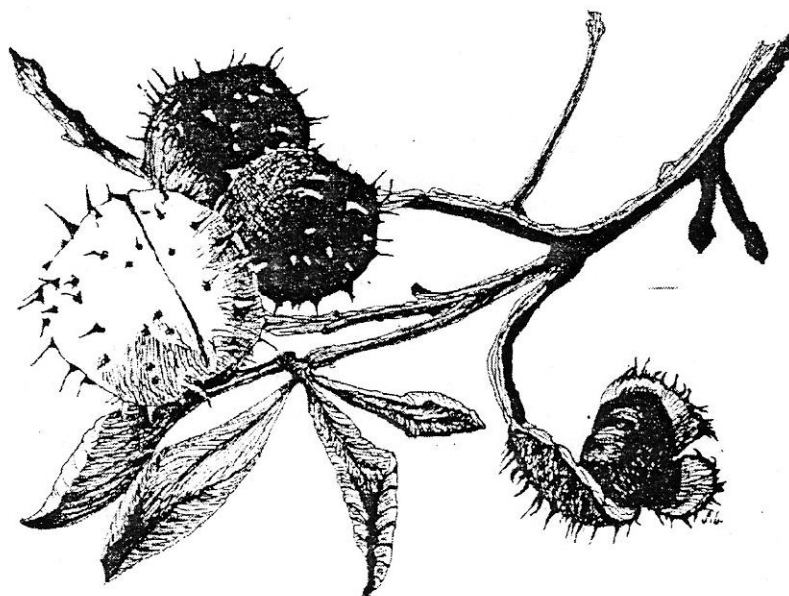
A lónak négy lába van, mégse két festő.

Táborlakók névsora

Buna Konstantin
Csépanyi Ottó
Dankházi János
Frey Ágnes
Fehérvári Éva
Hajas Gyula
Hegedűs Anett
B. Kakas Gizella
Kápolnás Mihályné Klári
Kecskés Anna
Kissné Sípos Lídia
Dr. Kotró László
Kocsis Ilona
Lajkóné Nagy Mária
Lantos István
Dr. Lehoczky Tiborné
Lizák Pálma
Mayer Irén
Mészáros Edit (Florosz Szp.)
Molnár Annamária
Nagyné Koncz Éva
Rosta Erzsébet
Táboriné Ugray Klára
Tóthné Árvai Erzsébet
Vassné Papp Cecília
Zombolyai Mária

Keresztes János
Reményi Károly igazgató

KISSNÉ SÍPOS LÍDIA TUSRAJZA

TÓTHNÉ ÁRVAI ERZSÉBET: KAPU (TUSRAJZ)

Köszönetet mondunk

a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériumának,
a Vasas Szakszervezeti Szövetségnek,
a Nemzeti Kulturális Alapprogramnak,
a Vasas Művészegyüttes és Ifjúsági Háznak
az általuk nyújtott segítségért és támogatásért, mely nélkül nem jött volna létre a tábor.

Továbbá

Keresztes Jánosnak a Vasas Szakszervezeti Szövetség vezető szakértőjének,
Buna Konstantin festőművész-tanár művészeti vezetőnek,
Reményi Károlynak, az Esztergomi Városi Zenede igazgatójának,
Reményi Károlyné Irénkének,
Hidas György fotósnek és B. Kakas Gizella pszichológusnak.

Felelős kiadó: Reményi Károly igazgató, Esztergom
A lapot szerkesztette: Lizák Pálma, Nagyné Koncz Éva és Tóthné Árvay Erzsébet